

๔๑

หยุดได้เป็นมงคล

พอใจหยุดเสียได้เท่านั้นแหละ ลาก ยศ สรรเสริญ สุข เลื่อมลาก เลื่อมยศ ตีเตือน ทุกข์ ไม่กระทบกระเทือนแล้ว เคยเสียแล้วละ ไม่อาดูรเดือดร้อนด้วยอิฏฐารมณ-อนิฏฐารมณแล้ว ต้องทำใจให้หยุด

พอหยุดเสียเท่านั้น ทั้งอิฏฐารมณอนิฏฐารมณ ทำอะไรไม่ได้ ตรงนั้นนั่นแหละ ถ้าทำใจให้หยุดตรงนั้นแล้วก็ได้ละ ถูกส่วนละ ถูกส่วนเช่นนั้นละก็ สิ่งที่เป็นอิฏฐารมณ ลาก ยศ สรรเสริญ สุข เกิด

ส่วนที่เป็นอนิฏฐารมณ เลื่อมลาก เลื่อมยศ ตีเตือน ทุกข์ ไม่กระทบกระเทือน ทำให้จิตกระทบกระเทือนไม่ได้

ถ้าจิตเป็นขนาดนี้แล้ว บุคคลนั้นถึงซึ่งความสูงสุดแล้ว ถึงซึ่งมงคลแล้ว เข้าถึงซึ่งเนื้อหนังมงคลแล้ว เป็นตัวมงคลขึ้นแล้ว บุคคลนั้นเป็นตัวมงคลขึ้นแล้ว

นี่ยากได้มงคลต้องทำอย่างนี้นะ

ถ้าทำไม่ถูกอย่างนี้จะก็ ไม่ได้มงคลทีเดียว

ถ้าว่าอาตุรเดือตร้อนไปตามอิฏฐารมณ-อนิฏฐารมณ เป็น
อัมมงคลแท้ๆ อัมมงคลไม่ใช่เป็นแต่เฉพาะฆราวาสหญิงชาย
นะ ภิกษุสามเณรเหมือนกัน พอสงบไม่ลง ทำใจหยุดไม่ได้ก็
เป็นอัมมงคลแท้ๆ

เมื่อรู้เช่นนั้น รู้จักละ อัมมงคล เช่นนี้ นี่ต้องเพียร
ทำใจให้หยุดเข้าซี

หยุดได้เวลาใด ก็เป็นมงคลเวลานั้น

ถ้าหยุดไม่ได้เวลาใด ก็เป็นอัมมงคลเวลานั้น

ให้รู้จักชัสดังนี้นะ

มงคลสูตร

๒๕ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๗